

Stanieni de nota 10

Revista Școlii Gimnaziale „Radu Stanian” Ploiești

August 2021

Numărul 8

ISSN 2501-8124
ISSN-L 2501-8124

Cuprins

- ❖ *Jurnal de rămas-bun*
- ❖ *„Flori pentru mama”-expoziție de desen și culoare*
- ❖ *Inspecție școlară în pandemie*
- ❖ *Activități școlare și extrașcolare-bune practici*
- ❖ *Activitățile extrașcolare...în vremea pandemiei*
- ❖ *Ce este Cyberbullying-ul și cum să îl prevenim*
- ❖ *Aventuri în inima Parângului*
- ❖ *Forme de desfășurare a activității diferențiate cu elevii în cadrul lecției*
- ❖ *A citi sau a nu citi în vacanța de vară*
- ❖ *Cititorii recomandă*

Jurnal de rămas-bun

Clasa a VIII-a, promoția 2017 – 2021 a Școlii Gimnaziale „Radu Stanian” Ploiești, ajunsă acum la capăt de drum, privește înapoi la lungul drum ce i-a purtat până aici, cu ochii minții largi de uimire („Uite ce mici eram!”; „Ce repede a trecut timpul!”) și cu inimile pline de sentimente contradictorii: bucurie amestecată cu tristețe, recunoștință împletită cu emoție și nostalgie.

Considerată de mulți „generația de sacrificiu”, ei sunt pentru mine, diriginta lor, „generația călită” de încercările prin care au trecut, primii care au început școala cu clasa pregătitoare, cei care au avut modificări permanente ale programei școlare, care au trecut prin schimbări de manuale ce uneori a însemnat întârzierea acestora pe bănci de la câteva săptămâni până la un întreg

an școlar, cei care au făcut un an și jumătate de școală în pandemie, din care aproape două semestre de școală on-line și restul cu masca pe față și nu în ultimul rând, generația căreia i s-a schimbat structura de Evaluare Națională chiar pe parcursul acestui ultim an școlar extrem de dificil, examen ce avea să fie pe structura examenelor Pisa, cu care elevii noștri sunt foarte puțin obișnuiți. Însă, precum Feți-Frumoșii din poveste, din „probele” existențiale prin care au trecut acești copii au ieșit cu capul sus, cu zâmbetul, deși timid, licărindu-le încă în priviri, ca o lumină de speranță pentru viitor.

Trecând prin atât de multe schimbări, din păcate nu toate de bun-augur pentru ei și prin anormalitatea unei pandemii, care i-a afectat atât din punct de vedere educațional, cât și relațional și psihic, tot ce și-au dorit la sfârșitul clasei a VIII-a a fost să găsească o oază de normalitate și de stabilitate. Reîntoarcerea în bănci la începutul semestrului al II-lea a fost un bun început, urmat de simularea examenului de Evaluare Națională. Realizarea albumului de promoție a fost încă un pas făcut cu greu spre normalitate, atât din cauza restricțiilor sanitare, dar și a capriciilor vremii. Dar când toate aceste obstacole au fost depășite, copiii s-au bucurat din plin de ședința foto în natură.

A venit apoi surpriza dirigintei, un „extemporal la dirigentie”, în care elevii au fost provocați să rememoreze anii de gimnaziu, cel mai frumos moment, dar și cel mai greu, cei mai apropiați colegi, dar și cei mai îndrăgiți profesori și să își împărtășească sentimentele ce îi încearcă la final de gimnaziu și visurile pentru viitor. Au fost râsete, emoție, adevăr, normalitate și așa și-au dorit și mai mult...

Venind în întâmpinarea dorinței lor, „diriga” le-a propus o nouă activitate extracurriculară, „Ultima oră de dirigenție”, prilej cu care elevii clasei a VIII-a să își poată lua la revedere cum se cuvine de la frumoșii ani de gimnaziu. În doar câteva zile, toți s-au organizat exemplar și dorința a devenit realitate.

În acea zi de joi, ce avea să devină memorabilă, în clasă domnea o atmosferă de sărbătoare: catedra, scaldată de trandafiri roșii, tabla acoperită de urări de succes și de mici simboluri sau citate reprezentând materiile învățate, băncile decorate cu baloane albastre și roz, iar elevii impecabil îmbrăcați cu uniforme ce vor deveni și ele doar o amintire. În prezența domnilor profesori, care au putut onora invitația

noastră, activitatea a debutat cu discursul rostit de șefa de promoție, Andreea Nectaria Stănică, eleva noastră de excelență, cea care a terminat gimnaziul cu media zece și care a reprezentat școala cu succes la multe concursuri și olimpiade școlare. Apoi am vizionat împreună un emoționant material video, în care elevul David Niculin a montat povestea în imagini a celor patru ani de gimnaziu pe un mișcător fundal sonor. Au urmat minidiscursurile elevilor, care au dorit să mulțumească domnilor profesori, atât celor prezenți, cât și celor absenți, pentru tot ceea ce le-au dăruit în anii de gimnaziu, pentru modul în care și-au deschis sufletele și au relaționat cu ei, pentru cunoștințele transmise, pentru tot ceea ce a însemnat schimbarea și devenirea lor ca elevi, dar mai ales ca oameni. Fiecare discurs culmina cu trandafirii roșii dăruți din suflet. Emoția ajunsă acum la cote maxime i-a copleșit pe mulți dintre elevi, făcându-se simțită în vocile tremurânde, în lacrimile alunecând pe obraz, în cuvintele simțite, fără a mai putea fi rostite. Și a prins aripi, luându-și zborul din suflete de copii spre suflete de profesori...

Aceeași emoție puternică am trăit-o și eu, când, deschizând „Jurnalul de rămas-bun” pe care copii mi-l strecuraseră pe catedră, am dat citire câtorva mici fragmente de scrisori, poezii și eseuri dedicate anilor petrecuți împreună. Va fi fost citit integral în intimitate și păstrat ca o prețioasă capsulă a timpului pentru viitor.

Activitatea s-a încheiat cu tradiționalul „Gaudeamus igitur!”, cântat la unison de elevi și profesori, care, deși vizibil emoționați, se bucurau știind că acest sfârșit de drum reprezintă, de fapt, noi drumuri deschise în viață.

*Profesor dirigințe
Maria Diana Călugăru*

„Flori pentru mama”-expoziție de desen și culoare

Realizată on-line, expoziția elevilor din clasele V-VIII ai Școlii Gimnaziale „Radu Stanian” este plină de bucurie, veselie, lumină, naivitate, fermitate, toate aceste stări ale psihicului le regăsim în această expoziție dedicată zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii.

Anunțul pe care l-am făcut la ora de educație plastică „Vom realiza o expoziție dedicată zilei de 8 Martie” a fost primit cu multă bucurie de copii, care își doreau foarte mult să facem împreună această activitate. S-au pus pe treabă și la ora de desen au creat lucrări de grafică în creion, creioane colorate, gel negru, culori tempera, acuarelă, toate realizate în tehnicile învățate.

Dintre elevii care au participat la expoziție s-au evidențiat prin desenele lor pline de expresivitate următorii: Popa Claudia, din clasa a VII-a A („Bucetul de flori”), Andrei Alexandru („Copacul”), Popa Mario („Vas cu flori”), o lucrare foarte frumos colorată plină de strălucire, bucurie (fig.1). Din clasele a V-a s-au remarcat elevii Laura Văduva cu lucrarea de grafică realizată în tehnica creionului „Portret de fată” și lucrarea de pictură intitulată „Natură cu flori” (fig.2). Dima Ștefania, din clasa a V-a A, a participat cu felicitarea realizată în tehnica colajului, având forma de inimă, simbol al dragostei față de mama.

Elevii au participat la această expoziție și cu forme realizate 3D, în tehnica plierii hârtiei (Origami), trandafiri, coșulețe cu flori. Eleva Dârvăreanu Roxana a realizat lucrarea „Trandafirul roșu” cu ajutorul tehnicii „Origami” (fig.3).

La această activitate, au participat și copii din clasele a VI-a A, precum Sabău Renata cu lucrarea „Portretul mamei”, un desen foarte bine conturat, care iese în evidență prin linia fermă, groasă, expresivă. Ioniță Alesia a realizat „Portret de femeie”, un desen foarte bine proporționat, iar Barbu

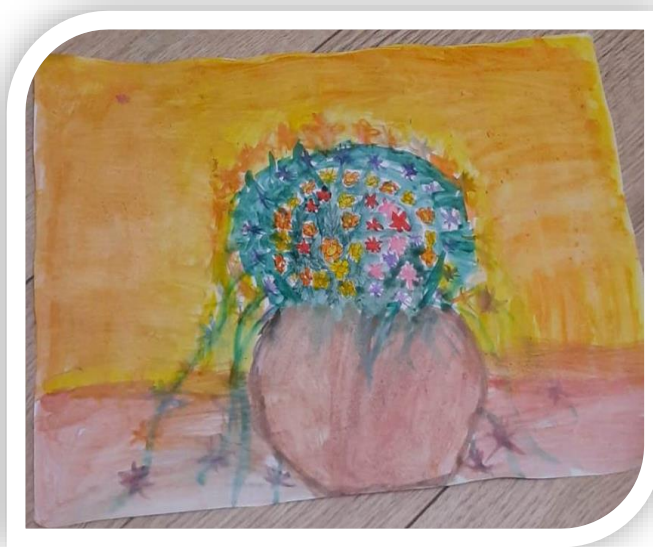

Alexandra a participat cu „Peisaj cu flori”, o lucrare realizată în tehnica tempera pe hârtie. Elevul Nicolici Claudiu s-a evidențiat cu felicitarea (desenată în tehnica grafică a tușului colorat), dedicată femeilor din lumea întreagă.

Expoziția „Flori pentru mama” reprezintă rezultatul muncii elevilor din Școala Gimnazială „Radu Stanian”, nivelul lor de pregătire, precum și activitatea profesorului de educație plastică din această școală. Prin această expoziție, se vede talentul, imaginația, fantezia, plăcerea de a participa la orele de desen..

La finalul acestui articol, doresc să le mulțumesc elevilor participanți pentru lucrările realizate cu multă plăcere, bucurie, dăruire și mult talent.

*Profesor educație plastică
Popci- Marin Ioana*

Inspecție școlară în pandemie

Nu știm cum sunt alții, dar noi, clasa pregătitoare A, când suntem la școală, voia bună e în toi. Ne pregătim nerăbdători de școală, ne despărțim în grabă, la poarta școlii, de părinți, salutăm sfioși profesorii cu chipurile acoperite de măști, străbatem coridoarele pustii și trecem voioși pragul clasei noastre. Pe un perete, literele alfabetului stau frumos aliniate, ilustrații cu povești îndrăgite, simpaticile noastre mascote, Mickey și Minnie Mouse, toate sunt o încântare pentru ochii noștri. Toți purtăm măști, chiar și eroii noștri.

Într-o zi de joi, după mult așteptata oră de educație fizică, aflăm că vom avea inspecție. Dar ce e o inspecție? După îndelungi explicații ale cuvintelor „inspecție” și „inspectoare”, de la „Cum arată?”, „De ce vine?”, „Ne face injecție?”, concluzionăm că o doamnă, „șefa domnului director”, vine să vadă copiii isteți. Va fi prezentă dincolo de ecran, on-line. Astfel, dânsa fiind singura care scapă de examinarea la care sunt supuse persoanele care ne trec pragul.

După un întreg ritual al conectării video-proiectorului cu calculatorul și cu cele două camere de înregistrare, așteptăm cuminți să ne amuzăm văzându-ne pe gigantul ecran. Bucuroși că suntem toți la locurile noastre, două chipuri vesele își fac apariția. Chipul colegului nostru drag, care era acasă, nelipsit de la fiecare oră de curs, și chipul măreț al unei doamne cu aspect plăcut. Zâmbitoare, cu un ton cald, ne-a explicat

motivul pentru care asistă la ora noastră de matematică și mâhnirea că nu ne poate vedea fețișoarele. Cu o oarecare timiditate am început călătoria noastră în lumea matematicii, dar, pe măsură ce apar exerciții cunoscute, probleme distractive, jocuri, puzzle-uri, ne arătăm iscusința în rezolvarea lor. Și, să fim și mai convingători, ridicăm cu mândrie spre cameră, caietele cu rezolvările noastre. Nu știm ce vedea dumneaei dincolo de ecran, dar doamna noastră ne încuraja sau recomanda modificări. Ne amuzăm copios atunci când eco-ul nostru se izbește de pereții clasei, dar și când cele două chipuri „îngheață” preț de câteva secunde, pe ecran, în diferite ipostaze.

La finalul orei, primim declarații demne de admirație și prețuire pentru noi, picii de la pregătitoare A, pentru că suntem o dovadă vie de seriozitate, respect, implicare, într-o asemenea perioadă plină de provocări. Doar împreună reușim!

Profesor învățământ primar
Matei Cristina

Activități școlare și extrașcolare-bune practici

Integrarea copilului în colectivitatea școlii presupune un efort de adaptare specific, a cărui premisă s-a realizat în grădiniță, prin extinderea mediului social accesibil copilului.

Urmărind locul pe care îl ocupă clasele primare în procesul de învățământ, putem constata funcția educativă care le revine. În această perioadă, se însușesc și se formează cunoștințele și deprinderile ce vor contribui în formarea ulterioară.

Interacționarea elevului cu sistemul de cerințe, reguli și norme din cadrul școlii determină organizări și restructurări ascendente în motivația activităților școlare și extrașcolare. Trecerea de la activitatea de joc la cea de învățare determină ca latura motivațională să capete semnificații sociale, de perspectivă. Calificativele mari, elementele premiale, recompensele morale pozitive, relațiile socio-afective bune cu învățătoarea și colegii sunt considerați cei mai puternici stimulenți. Recunoașterea poziției și rolului în colectivul de elevi determină noi trebuințe și nevoi de comunicare socio-afective, de înaltă calitate.

Învățarea este considerată de unii psihologi ca fiind capacitatea de adaptare, parte a inteligenței prin care se produc schimbări permanente în răspunsuri și în comportament.

Sprijinul pe care îl oferă învățătoarea este foarte important pentru rezultatele școlare ale elevilor, deoarece aceasta poate dirija în mod direct activitățile de învățare prin strategiile de predare utilizate, poate stârni motivația de învățare a elevilor și le pot influența comportamentele prin intermediul regulilor pe care le fixează pentru activitatea din clasă (Gherasim, L., R., Butnaru, S., 2013).

În ceea ce privește asistența părinților, aceasta trebuie să fie prezentă atunci când copilul își face temele, învață, însă părinții nu trebuie să substituie rolul elevului, ci să urmărească dezvoltarea progresivă a autonomiei în cadrul lucrului, adultul menținându-și doar interesul pentru ce și cum face copilul, valorizându-i munca. Părinții, oricât de încărcat ar fi programul acestora, nu trebuie să omită niciodată să exprime interes pentru prestația școlară și să susțină valorizând eforturile copilului.

Copiii din clasele a III-a și a IV-a, în special cei din mediul rural, sunt implicați în diverse activități gospodărești, ajutându-și părinții și astfel fiind puși în situația de „a învăța făcând” (Dewey, J. apud Crețu, T., 2009). În cadrul acestor activități se îmbunătățesc experiențele de viață de la o vârstă fragedă și, astfel, se perfecționează atitudinile și abilitățile ocupaționale viitoare.

„Partea cea mai importantă a programului zilnic al copilului este cea petrecută în clasă. Ea este esențială pentru dezvoltarea generelă. De aceea, și familiei, și personalului didactic li se cere o atenție specială pentru a preveni și a înlătura disfuncționalitățile care pot apărea la această vârstă și care ar putea genera atitudini negative față de școală și ar compromite într-o anumită măsură efectele ei formative” (Crețu, T., 2009, p. 193).

Specificitatea relației cu învățătoria este reprezentată de faptul că i se atribuie calitatea de a se păstra veșnic în amintirea elevilor săi, legăturile păstrându-se cu o parte din aceștia și după terminarea ciclului primar; demonstrându-se astfel pregătirea psihologică a învățătoarei de a „suda” relații cu elevii, depășind o simplă legătură profesor-elev, căci ea trebuie să realizeze roluri formative speciale, care vor contribui la dezvoltarea vieții școlare a elevilor.

Pentru a susține afirmațiile teoretice, voi adăuga câteva imagini din activitățile școlare și extrașcolare ale elevilor clasei a III-a B.

Bibliografie

- Crețu, Tincă – Psihologia vârstelor, Editura Polirom, Iași, 2009
- Gherasim, Loredana, Ruxandra, Butnaru Simona – Performanța școlară, Editura Polirom, Iași, 2013

***Profesor învățământ primar
Vișan Denisa Georgiana***

Activitățile extrașcolare...în vremea pandemiei

Anul școlar 2020-2021 s-a desfășurat sub semnul restricțiilor impuse de pandemia cu virusul Sars Cov 2, deci activitățile extrașcolare au fost mult mai puține și s-au desfășurat mai ales în sala de clasă sau în curtea școlii.

Scopul acestor activități a rămas acela de a dezvolta aptitudini speciale, de a stimula creativitatea, de a-i apropia pe copii de viața reală prin joc, de a le dezvolta talentele și de a-i ajuta să se integreze în mediul școlar. Pornind de la aceste idei, am încercat să ne jucăm afară cât mai mult, am ales un copăcel al nostru pe care mergeam să îl salutăm și să vedem cum se transformă în fiecare anotimp. Astfel, deși purtam mască și nu ne puteam juca împreună, am găsit ceva care să ne unească și să ne apropie: „pomulețul-ciupercuță”.

Când am fost nevoiți să desfășurăm cursurile on-line, a fost mai dificil să realizăm activități extracurriculare, dar am folosit tehnologia: la sfârșitul orelor on-line, elevii aveau la dispoziție câte o pagină în aplicația Jamboard pe care să deseneze împreună, să scrie, să se joace, dar și să comunice prin intermediul aplicației Zoom, apoi Meet.

O provocare a fost și sărbătorirea on-line a Crăciunului, iar fiecare copil a citit, a recitat sau a cântat ceva, fiind urmărit și aplaudat de colegi pe platforma Google Classroom, respectiv Google Meet. Am constatat că pentru copiii mai timizi aceasta a fost o oportunitate de a-și depăși emoțiile, mediul de acasă fiindu-le de ajutor.

Pentru ziua de 8 Martie am reușit să confecționăm la școală cadouri pentru mame, prilej de mare bucurie pentru micii mei școlari. Diplome, fluturași-broșă, felicitare, flori au stimulat creativitatea, dar și răbdarea, perseverența, implic

Un moment așteptat cu multă emoție a fost Serbarea Abecedarului, o încununare a eforturilor de a descifra tainele citirii. Din păcate, am fost nevoiți să desfășurăm serbarea fără participarea părinților, urmând ca aceștia să vizioneze filmarea evenimentului. Acest lucru nu i-a împiedicat însă pe micii artiști să recite cu emoție poeziile dedicate literelor și cifrelor și să se bucure de darurile primite, dar și de diplomele și medaliile de absolvenți ai clasei întâi.

Considerăm că, deși acest an școlar a fost dificil, am reușit să aducem puțină culoare în procesul de învățare prin aceste activități extrașcolare. Bine pregătite, au fost atractive, au produs emoții, mai ales bucurie și au facilitat acumularea de cunoștințe și formarea unor deprinderi. Copiii au exersat autodisciplina, și-au asumat responsabilități și au respectat de bunăvoie regulile necesare.

Prin aceste activități am avut ocazia de a-mi cunoaște mai bine elevii, am constatat că reacționează foarte bine la încurajări, că putem forma o echipă, alături de părinți, pentru a realiza pregătirea copilului pentru viață, pe cât mai multe planuri.

Ionete Maria
profesor învățământ primar

Ce este CYBERBULLYING - ul și CUM să îl prevenim

Dezvoltarea mediului online, ca orice etapă de evoluție, vine și cu dezavantaje în viața cotidiană. Internetul ne oferă tuturor, dar mai ales copiilor și elevilor, aflați la vârsta întrebărilor și a curiozităților, o varietate de modalități de a descoperi lumea înconjurătoare.

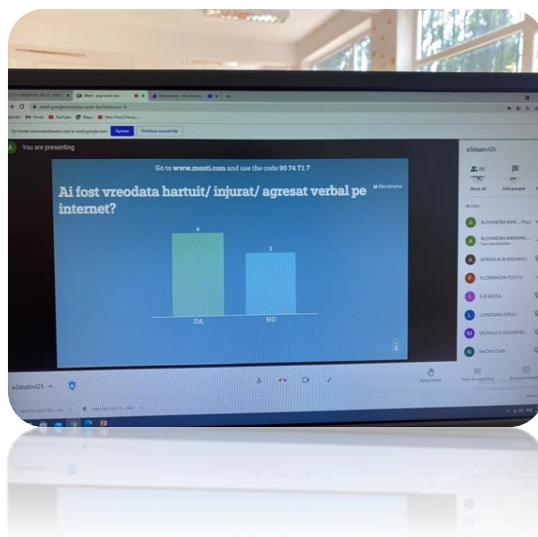
Cyberbullying-ul, este unul dintre aspectele negative ale Internetului și presupune hărțuirea (sau bullying-ul) prin folosirea tehnologiilor digitale. Se poate întâmpla pe rețelele de socializare, pe platformele de schimb de mesaje, platformele de jocuri și pe telefoanele mobile. Este vorba despre un comportament repetat, cu scopul de a-i speria, înfuria sau umili pe cei vizați. Printre exemple se numără: răspândirea minciunilor sau postarea de fotografii jenante ale cuiva pe rețelele de socializare, transmiterea de mesaje supărătoare sau de amenințări, prin platformele de schimb de mesaje, copierea identității unei persoane și transmiterea în numele acesteia de mesaje răuvoitoare cuiva.

În cadrul orelor de consiliere și orientare, ne-am propus, la nivelul școlii, să informăm elevii cu privire la acest fenomen de Cyberbullying, printr-o activitate extrașcolară susținută la clasa a V-a, la Școala Gimnazială numărul 19 - structură.

Activitatea extrașcolară a avut loc online, realizându-se cu ajutorul instrumentelor de predare interactivă, precum: platforma „Google Meet”, „Mentimeter”, canalul „Youtube”.

Lecția a debutat prin aplicarea unui chestionar cu trei itemi, elaborat cu instrumentul digital „Mentimeter”, la care elevii au răspuns în timp real, alegând varianta potrivită situației în care se află. Copiii au fost întrebați dacă sunt prezenți pe paginile de socializare, dacă au fost hărțuiți sau agresați verbal pe internet și dacă au auzit vreodată de termenul „Cyberbullying”. După dezbateră răspunsurilor, elevilor le-au fost prezentate câteva materiale video cu referire la noul concept (<https://youtu.be/pSWz5DGEQXs>; <https://youtu.be/686eAFXTW5A>).

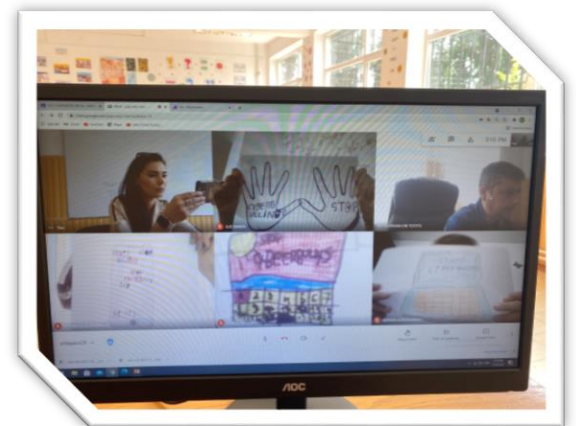
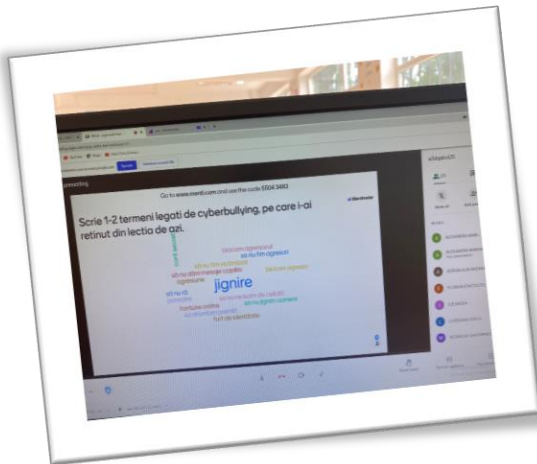
După vizionarea atentă, elevii au fost provocați la o dezbatere liberă pe tema propusă și a expereințelor proprii de Cyberbullying, iar la finalul activității, au avut de construit un norișor de cuvinte, în timp real, în aplicația „Mentimeter”, utilizând cuvinte pe care le-au reținut; după care, au desenat și un poster pe aceasta temă.

Considerăm utilă și necesară realizarea a cât mai multor campanii, activități de informare și prevenire a copiilor, vizavi de pericolele Cyberbullying-ului, atât la școală, cât și acasă.

Profesor limba engleză

Dumitru Alexandra

Aventuri în inima Parângului

În copilărie, cu toții tindem să cunoaștem cât mai multe locuri și persoane, să știm cât mai multe despre lumea în care ne aflăm. Cu cât înaintăm în vârstă, această dorință se estompează, lăsând loc altor obiective prioritare ce trebuie îndeplinite.

Nimeni nu spune totuși, că, odată la ceva timp, nu ne putem reaprinde această curiozitate, luând o pauză de la cotidian, iar elevi ai claselor a V-a B, a VI-a B și a VII-a B de la Școala Gimnazială „Radu Stanian” din Ploiesti au făcut întocmai, luând parte la una dintre cele mai frumoase tabere din Parâng, organizate de agenția Adeona. Impresiile despre aventura copiilor în creierii munților sper să convingă și să reaprindă în suflete flacăra copilăriei.

Au fost șapte zile pline de distracție, mișcare, zâmbete și vreme bună, încununate de cel mai frumos sentiment: legarea unor noi și frumoase prietenii. Monitorii au fost oameni foarte bine pregătiți, organizându-le timpul foarte bine. Le dădeau deșteptarea în jurul orei opt, iar înainte de masă cu toții participau la înviorare. După un mic dejun consistent, aveau o pauză până la ora 10, după care urma o drumeție sau o activitate pe echipe, ce se întindea până aproape de prânz, pe care îl serveau la ora 14.00. Drumețiile au fost lungi, însă spectacolul oferit de culmile vecine Parângului Mic a meritat din plin toată osteneala urcării. Ba chiar, câțiva curajoși cu un monitor s-au aventurat pe vârful Cărja, la peste 2400 de metri altitudine, întorcându-se cu niste cadre spectaculoase.

După masa de prânz, aveau trei ore de recreere, în care se puteau relaxa, dormi, povesti și asculta muzică. De asemenea, era o perioadă a zilei în care toată lumea era liniștită, conservându-și energia pentru concursurile ce aveau loc de la ora cinci. Acea rivalitate prietenoasă dintre echipe făcea totul și mai intens, fiind o vânătoare continuă după puncte. Probele le puneau la încercare abilitățile fizice, creativitatea, capacitatea de concentrare, și, de asemenea, stimulau cel mai mult lucrul în echipă și coordonarea. De asemenea, cu seria lor, s-a desfășurat prima ediție a „Parângotlon”-ului, un concurs ce cuprindea toate probele prin care au trecut în zilele precedente, testându-le îndemânarea.

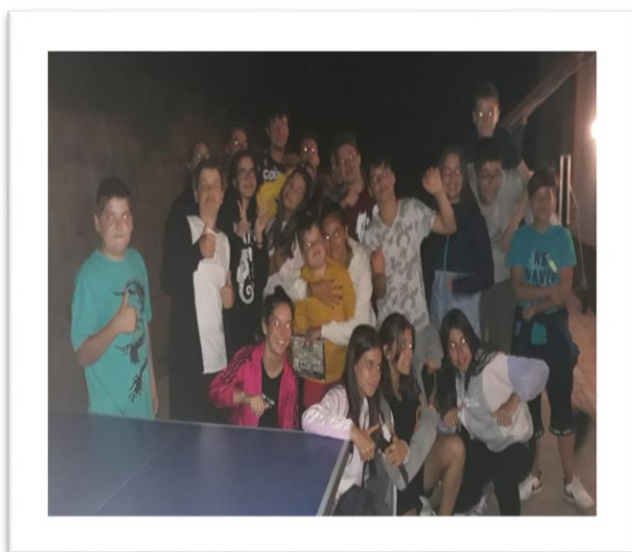
Cina avea loc la ora opt, după terminarea activităților, apoi seara se încheia cu concursuri de karaoke sau just dance ori cu povești și muzica folk.

Punctul culminant al acestei experiențe a fost bineînțeles premiarea fiecărei echipe, urmată de nelipsitul foc de

tabără. Atmosfera creată în jurul acestui foc a fost electrizantă, fiind locul unde legăturile dintre copii s-au întărit cel mai tare, cântând din toată inima și dansând cât îi țineau picioarele.

Deconectarea de la forfota orașului, redescoperirea pasiunii pentru drumeții în munți alături de câțiva prieteni minunați și o dorință aprigă de a explora ce are țara noastră de oferit este tot ce aveau nevoie.

Tabăra este și o altă modalitate de învățare. Ea cere organizare, disciplină, atenție, coordonare, dar și bucurie, râsete și dedicare, aventură. O maximă a celor de la Adeona este aceea că muntele naște prietenii și formează caractere, ceea ce s-a dovedit perfect adevărat.

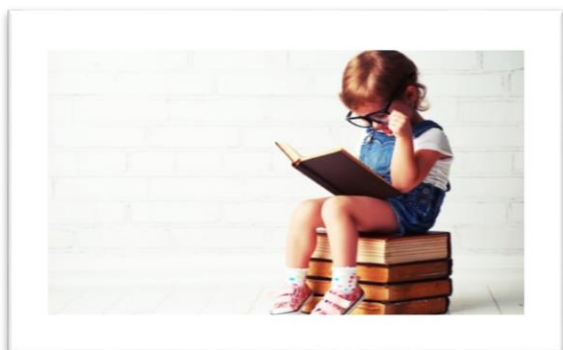

***Profesor limba română
Gheorghe Mariana***

Forme de desfășurare a activității diferențiate cu elevii în cadrul lecției

„Capul bine umplut” - ca obiectiv obsedant și păgubos al modelului transmisiv-normativ, lasă loc capului bine format. Alături, și uneori în locul categoricului „a ști” - eventual „tot” - își fac loc ca obiective educative, nuanțările sau complementaritățile: a ști să fii, a ști să devii, a ști să trăiești.*

Pentru a asigura elevilor un parcurs eficient în activitatea de instruire, care să-l conducă spre idealul educațional, învățătorul trebuie să îmbine în activitatea sa cele trei forme de organizare: frontală, pe grupe de elevi și individuală. Metodologia recomandată este una activă, controlabilă, bazată pe principiul conexiunii inverse și reflectând permanent deschiderea spre ameliorare și corectare. Dintre metodele și tehnicile operative se

menționează: fișele de lucru, caietele personale de studiu, temele pentru acasă, examinările orale și scrise rapide, cu valoare diagnostic și de progress dintr-un subiect mai dezvoltat, capitol sau o parte a programei.

În domeniul activităților de învățare pe grupe, în cadrul unor lecții se pot construi:

- a. Grupe de recuperare, cu fișe de recuperare;
- b. Grupe de mediu, cu fișe de dezvoltare;
- c. Grupe de dezvoltare (elevii cu aptitudini), cu fișe de exercițiu. De asemenea, se pot constitui activități de grup pentru discipline, cursuri sau teme opționale: lectura suplimentară sau complementară, rezolvări de exerciții și probleme, creații tehnice, tehnologice și literar artistice, în funcție de opțiuni.

Sistemul de lucru prin îmbinarea celor trei forme de muncă în cadrul lecției poate fi folosit în variante multiple la toate disciplinele din clasele primare.

„Pe lângă modalitatea de grupare a elevilor, procesul proiectării trebuie să țină cont și de materialele instrucționale disponibile. În funcție de tematica lecțiilor, profesorul va

trebui să verifice resursele material de care dispune: manuale, cărți, filme, casete video, fișe, postere etc.

În același timp, trebuie exploatate posibilele centre de documentare aflate învecinătatea școlii. Utilizarea materialelor instructionale va determina diferențierea procesului instructiv, inovarea și creșterea gradului de activitate a practicii educaționale.”*

Activitatea de învățare se poate realiza și printr-o gamă variată de cerințe diferențiale:

- sarcini identice, timp diferit;
- sarcini identice, dar în același timp;
- sarcini diferite, timp diferit;
- sarcini diferite, după posibilitățile copilului;
- fișe identice cu sarcini progresive.

Argumentele utilizării acestor strategii ar fi:

-impun utilizarea unui material didactic variat, elevii fiind familiarizați cu tehnici de muncă independentă;

- stimulează originalitatea și creativitatea elevilor;
- valorifică experiența anterioară;
- sunt adaptate la stilurile proprii de învățare;
- respectă ritmul individual al copilului;
- fiecărui copil i se acordă încredere în forțele proprii;
- stimulează spiritul de echipă;
- asigură corelarea intereselor copilului cu obiectivele curriculare;
- copilul este evaluat și comparat cu el însuși.

Abordând stilul învățării individualizate, clasa devine un mediu dynamic și mereu în schimbare, în care dascălii pot dovedi că apreciază fiecare copil.

Bibliografie:

*Andrei Cosmovici și Luminița Iacob: „Pedagogie școlară”, Iași, 1999, pag.228

*Emil Stan: „Teoria și metodologia instruirii”, Ed.Universității, Ploiești, 2000, pag.87

***Profesori învățământ primar
Andronache Brîndușa
Măchiță Elena- Alina***

A citi sau a nu citi în vacanța de vară

Lectura de vacanță a devenit pentru elevi, din păcate, o punte a suspinelor. Atrăși peste măsură de cântecul de sirenă al platformelor sociale, aceștia se refugiază în lumea artificială a imaginilor și a jocurilor, pierzând întâlnirea fabuloasă cu un prieten fidel, cartea. De aceea, profesorului de lectură îi revine misiunea, deloc ușoară, de a găsi cele mai inspirate soluții în a-i determina pe copii să se (re)împrietenească cu cartea.

De-a lungul vremii, cunoscutele recomandări pentru vacanța de vară s-au rafinat. De la scrierea câtorva titluri pe tablă, de cele mai multe ori agreeate de către profesor, până la dezbaterile „Ce să mai citim în vacanță?”, „Care este cartea ta preferată?”, „Care scriitor contemporan îți place?” etc. A fost o tranziție firească de la „a impune” la „a alege”, ceea ce a determinat o schimbare a atitudinii față de lectură, de ambele părți. Profesorul a început să citească literatură contemporană pentru copii, iar aceștia au devenit parteneri în procesul lecturii.

Cândva, am primit sarcina de a recomanda elevilor de clasa a IV-a o listă cu lecturi de vacanță și m-am întrebat cum să fac să le trezesc interesul, fără să-i cunosc. M-am gândit că ar fi bine ca propunerile să vină din partea colegilor mai mari, membri ai clubului de lectură „Stanieni de nota 10”. Întâlnirile au avut loc în sala lor de clasă, în prezența doamnei învățătoare, și au reprezentat cea mai inspirată modalitate de a-i face curioși.

Prima carte pe care și-au dorit să o aibă pe listă a fost „Olguța și un bunic de milioane” de Alex Moldovan, doar pentru că un elev de clasa a VII-a a avut inspirația să o aducă în fața lor pe o fetiță cu pistrui și să-i spună că seamănă atât de bine cu Olguța, încât indicat să citească romanul. În plus, vizionarea unui interviu cu scriitorul Alex Moldovan, în care acesta explică cum a devenit scriitor, le-a plăcut și i-a făcut curioși.

O elevă de clasa a VIII-a le-a vorbit despre prima carte citită în gimnaziu, „Matilda” de Roald Dahl, și le-a realizat o prezentare a celor mai îndrăgite cărți ale autorului. La întrebarea „Tu ce ai face dacă ai avea părinții Matildei?”, câțiva au oferit soluții interesante: „Aș cere ajutorul autorităților.”, „Aș povesti unei rude apropiate ce mi se întâmplă.”, „Probabil că aș supraviețui.”. Dincolo de răspunsurile surprinzătoare, am înțeles că, și de data aceasta, am reușit să câștigăm niște cititori.

A venit rândul cărții „Minunea” de R. J. Palacio. Ea a fost aleasă de către o elevă de clasa a VI-a, preocupată de fenomenul bullyingului, care i-a purtat frumos printr-o discuție despre cum să te porți cu cei care îți seamănă personajului. Au creat adevărate reguli pe care un copil ar trebui să și le însușească, astfel încât să nu devină agresor sau victimă.

La final, a relatat o secvență din roman, în care Auggie are parte de un asemenea tratament și au vorbit despre felul cum a reacționat. Mulți copii și-au dorit să-l cunoască. A fost una dintre cele mai interesante lecții, deoarece a fost orchestrată de către elevi.

Înainte de a le înmâna propunerile noastre pentru lectura de vacanță, le-am vorbit despre scriitori de literatură pentru copii, pe care îi apreciez, Ioana Nicolae, Adina Popescu și Florin Bican. Le-am citit câteva fragmente din „Și v-am spus povestea așa. Aventurile cailor năzdrăvani rememorate de ei înșiși” de Florin Bican și am urmărit un interviu cu Ioana Nicolae.

În urma activității, am înțeles că un copil va citi doar dacă îi vorbești despre cărți, căci și în literatură „Pofta vine mâncând”.

Lecturi de vacanță - Clasa a IV-a

„Cărțile sunt unelte de trăit, instrumente existențiale.” - Gabriel Liiceanu

A. Literatura română

1. Alex Moldovan, „Olguța și un bunic de milioane”/ „Olguța și operațiunea Jaguarul” -2p
2. Marin Sorescu, „Unde fugim de acasă?” – 1 p
3. Ana Blandiana, „Întâmplări de pe strada mea”-0,5 p
4. Florin Bican, - Și v-am spus povestea așa. Aventurile cailor năzdrăvani rememorate de ei înșiși” 1 p
5. Mihail Sadoveanu, „Dumbrava minunată” -2 p
6. Veronica D. Niculescu, „O vară cu Isidor”-2 p
7. Ioan Slavici, „Scormon”-0,5 p

B. Literatura străină

1. Mark Twain, „Aventurile lui Huckleberry Finn” – 2 p
2. Lewis Carroll, „Alice în Țara Minunilor”-2 p
3. Edmondo de Amicis, „Cuore, inimă de copil” -2p
4. Roald Dahl, „Matilda”-2 p
5. J. R. Palacio, „Minunea”-1 p
6. Jack London, „Colț Alb”-2 p
7. Sara Penny Packer, „Pax”-1 p
8. L. Frank Baum, „Vrăjitorul din Oz” -2p

ATENȚIE ! Fiecare copil își va alege lecturile atât din literatura română, cât și din cea universală. Punctele adunate se vor transforma în notă.

Profesor literatură română Cornea Alina Robertina

Cititorii recomandă

„Fahrenheit 451 ” este scrisă de Ray Bradbury și publicată în 1953 de editura „Ballantine Books “, apărând tradusă și în România, în anul 2013, la editura Art. Succesul autorului american s-a datorat impactului pe care a avut-o cartea asupra cititorilor.

În această carte se descrie un viitor sumbru al umanității și al societății. Oamenii trăiesc într-o lume distopică, unde tehnologia a preluat controlul tuturor vieților, astfel fiind legalizată arderea cărților de orice fel și a tuturor informațiilor considerate ilegale de către stat.

Cartea este împărțită în trei părți. În prima parte vom face cunoștință cu personajul principal, cu întrebările tot mai multe care îl frământă despre lumea în care locuiește și cu conștientizarea anumitor lucruri.

Guy Montag, protagonistul romanului, este un pompier în jurul vârstei de treizeci de ani. Însă cuvântul „pompiere” și-a pierdut înțelesul cu care noi suntem obișnuiți. Pompierul este chemat în nenumărate misiuni de ardere a cărților, în caz că cineva este prins deținând în casă o carte sau mai multe. Acțiunea cărții începe într-o seară, când acesta a ieșit extenuat de la muncă. Mergând pe stradă, se simte urmărit, cu toate că nimeni nu este prin apropiere. După câțiva pași, se întâlnește cu o fată. Numele ei este Clarisse McClellan. Cei doi poartă o discuție îndelungată, pentru Montag fiind prima dată după foarte mult timp când poartă o „altfel “ de conversație. Când ajunge acasă, o găsește pe soția lui, Mildred, dormind. Din greșeală, a deschis o sticlă cu pastile otrăvitoare, substanțele toxice ajungând în sângele femeii. Aproape imediat ajunge un echipaj care îi înlocuiește sângele femeii cu unul nou, curat. Toate evenimentele petrecute într-un timp atât de scurt îl fac confuz. În următoarea perioadă a mai vorbit mult cu Clarisse, aflând foarte multe lucruri pe care le-a ignorat atâta timp. Însă, fata nu și-a mai făcut apariția multe zile după aceea. Într-o zi, căpitanul Beatty cheamă pompierii la arderea casei și a cărților doamnei Blake. Montag a furat o carte înainte să le ardă. El află de la Mildred că familia lui Clarisse s-a mutat din oraș și Clarisse a murit călcată de o mașină. Vestea îl șochează atât de tare, încât ziua următoare lipsește de la serviciu, prefăcându-se că este bolnav. Căpitanul Beatty le face o vizită, unde vorbește despre societatea în care trăiesc. După aceea, Montag îi mărturisește lui Mildred toate lucrurile pe care îl apasă și îi arată douăzeci de cărți furate de anul trecut.

În partea a doua intră în acțiune un personaj nou, care îl va schimba pe Montag. Acesta citește din cărți cu Mildred, în speranța că va găsi o portiță spre un răspuns. Nu înțelegea foarte multe. Avea nevoie de ajutor, dar nu știa pe nimeni interesat de aceleași lucruri...și, totuși, și-a amintit de un bătrân cu care s-a întâlnit în parc cu un an în urmă. Îl cheamă Faber și este fost profesor de engleză. Pompierul hotărăște să îi facă o vizită. Bătrânul povestește despre esența cărților și despre multe

lucruri care țin de literatură. De asemenea, Faber îi oferă un radio de tip scoică pe care poate să și-l pună în urechi și să comunice cu profesorul. Într-o seară, doamna Phelps și doamna Bowles au venit să o viziteze pe Mildred. În ciuda insistențelor lui Faber, pompierul le citește o poezie dintr-o carte furată, secretul ieșind la iveală. La muncă, este surprins să afle că trebuie să meargă din nou într-o misiune, dar nu oriunde, ci chiar la casa lui.

În partea a treia, el fuge de acasă, abandonând orașul. Prietenele lui Mildred l-au denunțat pe Montag. L-a omorât pe căpitanul Beatty. Apoi, el a fost atacat de Câinele Mecanic, înfigându-i un ac în picior. După multe încercări, Montag a luat-o la sănătoasa pentru a nu fi prins de polițiști. Mai întâi a trecut pe la Faber să-i lase niște bani și să-și ia la revedere. Toată lumea îl caută. La un moment dat, a scăpat de urmăritori și a ajuns în afara orașului, pe niște căi ferate. A dat peste un grup de oameni care pe vremuri au fost scriitori, medici, profesori universitari de limbi și materii uitate. Granger, un membru al grupului îi explică lui Montag că cei ca ei (care încă mai citesc) mai sunt mulți, locuind în grupuri, neavând o locație stabilă. Un război extrem de rapid, dar catastrofal a distrus complet orașul. Viața lui Montag s-a schimbat complet.

Mi-a plăcut foarte mult cartea, deoarece ne determină să reflectăm asupra unor teme. În carte este descris un posibil tablou al lumii din viitor, destul de sumbru. Interzicerea cărților, realizarea tuturor lucrurilor mecanic, îndepărtarea de natură și micile lucruri care ne înconjoară sunt lucruri care se pot întâmpla în viitor dacă ne vom dedica în totalitate tehnologiei.

Personajul meu preferat este Clarisse. Ea reprezintă imaginea omului calm, căruia nu îi e teamă să își exprime propriile gânduri, și a omului înțeleghător. Fata l-a ajutat pe Montag să redescopere natura și i-a deschis ochii, făcându-l să-și pună întrebări despre lumea în care trăiește. Este o fată tânără, de șaptesprezece ani. Se spune că oameni ca ea au mai rămas foarte puțini, din păcate fiind și ea exterminată, fiind considerată un pericol pentru societate.

Lucrurile care mi-au dat de gândit au fost vorbele profunde ale lui Clarisse, Faber și Granger despre cărți, viață și vremurile de demult. Eu cred că acțiunea se petrece undeva în anul 2050, deoarece se precizează că Montag are în jurul vârstei de treizeci de ani. El ar fi născut în 2020, deja într-o eră foarte tehnologizată. Datorită acestei accelerări a tehnologizării, totul este descris ca fiind mecanic, superficial, fapt prin care cărțile sunt eliminate.

Recomand tuturor această carte, în special iubitorilor de romane SF! Este o carte captivantă, de aceea merită citită. Lectură plăcută!

Stănică Andreea Nectaria

clasa a VIII-a

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATOR – PROF. CORNEA ALINA ROBERTINA

PROFESORI

CĂLUGĂRU DIANA

POPCI-MARIN IOANA

MATEI CRISTINA

VIȘAN DENISA GEORGIANA

IONETE MARIA

DUMITRU ALEXANDRA

GHEORGHE MARIANA

ANDRONACHE BRÎNDUȘA

MĂCHIȚĂ ELENA ALINA

CORNEA ALINA ROBERTINA

ELEVI

STĂNICĂ ANDREEA NECTARIA, profesor coordonator Cornea Alina Robertina

TEHNOREDACTARE

PROF. CORNEA ALINA ROBERTINA

DIRECTOR

BANCIU ION